

[Lilli Gyldenkilde]

Nu er tingene næsten sagt, men også kun næsten, så jeg synes, at SF på egne vegne vil gå på talerstolen, men tak ellers til hr. Svend Auken.

Vi har fået nogle eksempler i arbejdsmarkedsudvalget, som viser, hvor tåbeligt disse regler kommer til at virke. Jeg er temmelig overbevist om, at et menneske, som har haft med snedker- og tømrerarbejde at gøre igennem ganske mange år, klart kan indse, hvor tåbelige disse regler er.

Nu skal jeg ikke bevæge mig mere i snedker- og tømrerområdet, det kommer vi nok til senere hen. Men eksemplet med skovarbejderne viser, hvor tosset denne lov er. Man har to skovarbejdere, som er på skovarbejde, den ene arbejder med at samle kvas, den anden har samme dag fået en motorsav i hånden. De bliver begge to sendt hjem på vejrlig. Den med motorsaven kan få understøttelse, den uden motorsav kan ikke få understøttelse. Det er klart, at man ikke kan leve med sådan nogle regler. Det er bare et enkelt eksempel, vi kunne nævne flere andre, som vi har fået i arbejdsmarkedsudvalget. En anden måde at omgå disse bestemmelser på – og de bliver omgået, det ved vi – er at sende folk hjem på grund af materialeangel i stedet for vejrlig. Det betyder, at de så godt kan få deres understøttelse, hvad de derimod ikke kan, hvis de bliver sendt hjem på vejrlig. Denne her regel skulle give en besparelse på ca. 200 mill. kr. Jeg garanterer for, at over det halve af den for længst er væk på grund af de fiduser, eller hvad er det, vi kalder det på nudansk: dagpengetækningen. Jeg skal også appellere til anstændigheden, ikke specielt til snedker- og tømrerfaget, men til nogle, der kender til det. Jeg vil opfordre til, at man ikke nu sælger ud på dette område, for der findes ganske mange mennesker, som vil blive ramt af disse regler. Ude på Nørrebro vil arbejdere, der bor side om side, simpelt han ikke kunne forstå, at man kan leve med disse regler. Jeg skal derfor appellere til, at dette lovforslag vil blive vedtaget.

Lawaetz (FP):

Jeg oplevede for nogle år siden, at jeg roste et lovforslag fra hr. Svend Auken, mens han var arbejdsminister, hvorefter han gik op og sagde, at han var blevet betænkelig ved, om der skulle være noget forkert i det, når

jeg roste det. Det er måske toppunktet i min politiske karriere, at det nu er blevet i omvendt orden: nu står hr. Svend Auken og roser en indstilling, jeg har. Jeg siger tak til hr. Svend Auken, fordi han to gange læste mit betænkingsbidrag op, så kan jeg spare det. Det er vel nok egentlig et af de mest kortfattede og mest talende, der er skrevet inden for den nyere politiske historie.

Men jeg vil godt tilføje, at man skal lægge mærke til det afsnit, hvor der står:

»Mindretallet har deltaget i nogle drøftelser med regeringen om spørgsmålet, drøftelser, der endnu ikke er bragt til afslutning.«

Derfor holder jeg mig så til det sidste, som hr. Svend Auken har læst op. Man må leve i spænding, jeg tror 2 dage endnu eller sådan noget. Men med alt det, der foregår i øjeblikket, vil man også nok overleve, at man skal leve i spænding et par dage endnu. Men jeg siger tak for den usædvanlige interesse både fra hr. Svend Auken og fru Lille Gyldenkilde. Det kan godt være, hvis vi en gang imellem sådan ligesom så realistisk på tingene og fik råd til et smil, at der var visse ting, der gik bedre igennem.

Dræbye (RV):

Da mit partis ordfører, fru Lone Dybkjær, ikke kan være til stede, skal jeg bare indskrænke mig til at rette den mindre fejl, der er i betænkningen. Vi vil redegøre for vor stilling ved tredje behandling. (*Munterhed*).

Svend Auken (S):

Det er svært at konkurrere med et så radikalt udsagn, selv om jeg mener, at fremskridtspartiet trods alt vinder med flere længder, for fremskridtspartiet skriver, at de vil redegøre enten ved anden eller ved tredje behandling.

Det er rigtigt, som hr. Lawaetz siger, at det ikke gør noget, at der er spænding omkring en ting, bare det ender godt. Bare det ender godt, synes jeg ikke det gør noget, at vi skal leve i uvished og i spænding, men jeg er overbevist om, at dette ender godt.

Jeg vil egentlig godt indgå et væddemål, som aldrig nogen sinde ville kunne afgøres, om, at hvis der var det, man kalder fri afstemning om denne sag, var der ikke 10 medlemmer af dette ting, som ikke ville stemme for det lovforslag, som fru Lilli Gyl-